

Esther Unmasked

Mordechai and Esther: Hidden Power

Mordechai vs. Esther??

א ומרדכי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה , ויקרע מרדכי אֶת-בְּגָדָיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, ויזעק זעקה גדולה ומרה.	1 Now when Mordecai knew all that was done, Mordecai rent his clothes, and put on sackcloth with ashes, and went out into the midst of the city, and cried with a loud and a bitter cry;
ב ויבוא, עד לפני שער-המלך: כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק.	2 and he came even before the king's gate; for none might enter within the king's gate clothed with sackcloth.
ג ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספד; שק ואפר, יצע לרבים.	3 And in every province, whithersoever the king's commandment and his decree came, there was great mourning among the Jews, and fasting, and weeping, and wailing; and many lay in sackcloth and ashes.
ד ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסיה, ויגידו לה, ותתחלחל המלכה, מאד; ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל.	4 And Esther's maidens and her chamberlains came and told it her; and the queen was exceedingly pained; and she sent raiment to clothe Mordecai; and to take his sackcloth from off him; but he accepted it not.
ה ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך, אשר העמיד לפניו, ותצוהו, על-מרדכי-- לדעת מה-זה, ועל-מה-זה.	5 Then called Esther for Hathach, one of the king's chamberlains, whom he had appointed to attend upon her, and charged him to go to Mordecai, to know what this was, and why it was.

מלכים ב' פרק ו'

ל ויהי כשמע המלך את-דברי האשה, ויקרע את-בגדיו, והוא, עבר על-החמה; וירא העם, והנה השק על-בשרו מבית.

30 And it came to pass, when the king heard the words of the woman, that he rent his clothes--now he was passing by upon the wall--and the people looked, and, behold, he had sackcloth within upon his flesh.

שמואל א' ד:יב-יד

יב וירץ איש-בנימין מהמערכה, ויבא שלה ביום ההוא; ומדיו קרעים, ואדמה על-ראשו.

12 And there ran a man of Benjamin out of the army, and came to Shiloh the same day with his clothes rent, and with earth upon his head.

יג ויבוא, והנה עלי ישב על-הכסא יד (נד) דרך מצפה--כי-היה לבו חרד, על ארון ה'אלהים; והאיש, בא להגיד בעיר, ותזעק, כל-העיר.

13 And when he came, lo, Eli sat upon his seat by the wayside watching; for his heart trembled for the ark of God. And when the man came into the city, and told it, all the city cried out.

יד וישמע עלי, את-קול הצעקה, ויאמר, מה קול ההמון הזה; והאיש מהר, ויבא ויגיד לעלי.

14 And when Eli heard the noise of the crying, he said: 'What meaneth the noise of this tumult?' And the man made haste, and came and told Eli.

איש בנימן – זה היה **שאול**, שחטף את הלוחות מיד גלית וזרח לו.

- יב** ביום ההוא אקים אל-עלי, את כל-
אשר דברתי אל-ביתו--החל, וכלה.
- יג** והגדתי לו, כי-שפט אני את-ביתו
עד-עולם--בצעון אשר-ידע, כי-מקללים
להם בניו, ולא כהה, בם.
- יד** ולכן נשבעתי, לבית עלי: אם-יתכפר
עון בית-עלי, בזבח ובמנחה--עד-עולם.
- 12** In that day I will perform against Eli all that I have spoken concerning his house, from the beginning even unto the end.
- 13** For I have told him that I will judge his house for ever, for the iniquity, in that he knew that his sons did bring a curse upon themselves, and he rebuked them not.
- 14** And therefore I have sworn unto the house of Eli, that the iniquity of Eli's house shall not be expiated with sacrifice nor offering for ever.'

- ז** ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו;
ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן
לשקול על-גנזי המלך ביהודיים
(בִּיהוּדִים)--לאבדם.
- ח** ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן
בשוישן להשמידם, נתן לו--להראות
את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה,
לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש
מלפניו--על-עמה.
- ט** ויבוא, החד; ויגד לאסתר, את דברי
מרדכי.
- י** ותאמר אסתר להחד, ותצוהו אל-
מרדכי.
- יא** כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך
ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר
יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית
אשר לא-יקרא אחת דתו להמית, לבד
מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט
הזהב, וחי; ואני, לא נקראתי לבוא
אל-המלך--זה, שלושים יום.
- יב** ויגידו למרדכי, את דברי אסתר.
- יג** ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר:
אל-תדמי בנפשך, להמלט בית-המלך
מכל-היהודים.
- יד** כי אם-החרש תחרישי, בעת הזאת-
רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום
אחר, ואת ובית-אביך תאבדו; **ומי**
יודע--אם-לעת כזאת, הגעת למלכות.
- 7** And Mordecai told him of all that had happened unto him, and the exact sum of the money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the Jews, to destroy them.
- 8** Also he gave him the copy of the writing of the decree that was given out in Shushan to destroy them, to show it unto Esther, and to declare it unto her; and to charge her that she should go in unto the king, to make supplication unto him, and to make request before him, for her people.
- 9** And Hathach came and told Esther the words of Mordecai.
- 10** Then Esther spoke unto Hathach, and gave him a message unto Mordecai:
- 11** 'All the king's servants, and the people of the king's provinces, do know, that whosoever, whether man or woman, shall come unto the king into the inner court, who is not called, there is one law for him, that he be put to death, except such to whom the king shall hold out the golden sceptre, that he may live; but I have not been called to come in unto the king these thirty days.'
- 12** And they told to Mordecai Esther's words.
- 13** Then Mordecai bade them to return answer unto Esther: 'Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews.
- 14** For if thou altogether holdest thy peace at this time, then will relief and deliverance arise to the Jews from another place, but thou and thy father's house will perish; and who knoweth whether thou art not come to royal estate for such a time as this?'

- יד** ויאמר שמואל, ומה קול-הצאן הזה **14** And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the

- בְּאָזְנִי, וְקוֹל הַבָּקָר, אֲשֶׁר אֶנֶכִּי שֹׁמֵעַ. sheep in mine ears, and the lowing of the oxen which I hear?'
- טו** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מֵעַמְלֵקִי הֵבִיאוּם, אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל-מִיטֵב הַצֹּאן וְהַבָּקָר, לְמַעַן זָבַח, לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ; וְהַיֹּתֶר, הִחְרַמְנוּ. {פ} **15** And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites; for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.' {P}
- טז** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, אֶל-שָׁאוּל, הֲרָף וְאִגִּידָה לָּךְ, אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלֵּילָה; וַיֹּאמְרוּ (וַיֹּאמֶר) לוֹ, דִּבֶּר. {ס} **16** Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the LORD hath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.' {S}
- יז** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל--הֲלוֹא אִם-קָטָן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ, רֹאשׁ שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה; וַיִּמְשְׁחֶךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ, עַל-יִשְׂרָאֵל. **17** And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the LORD anointed thee king over Israel;
- יח** וַיִּשְׁלַחֵךְ יְהוָה בְּדֶרֶךְ; וַיֹּאמֶר, לָךְ וְהִחְרַמְתָּה אֶת-הַחֲטָאִים אֶת-עַמְלֵק, וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ, עַד כְּלוֹתָם אֹתָם. **18** and the LORD sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.
- יט** וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ, בְּקוֹל יְהוָה; וַתַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה. {ס} **19** Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the LORD, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the LORD?' {S}
- כ** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל, אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה, וְאֵלַךְ, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה; וְאַבִּיָא, אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק, וְאֶת-עַמְלֵק, הִחְרַמְתִּי. **20** And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the LORD, and have gone the way which the LORD sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.
- כא** וַיִּקַּח הָעָם מִהַשָּׁלָל צֹאן וּבָקָר, רֹאשֵׁית הַחֲרָם, לְזָבַח לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ, בְּגִלְגָל. {ס} **21** But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal.' {S}
- כב** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, הֲחֹפֵץ לִיקוֹק בַּעֲלוֹת וּזְבָחִים, כְּשֹׁמֵעַ, בְּקוֹל יְהוָה: הֲנֵה שֹׁמֵעַ מִזְבֵּחַ טוֹב, לְהִקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים. **22** And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, as in hearkening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, and to hearken than the fat of rams.
- כג** כִּי חַטָּאת-קָסָם מְרִי, וְאָוֶן וְתִרְפִּים הַפָּצָר: יַעַן, מָאַסְתָּ אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה, וַיִּמָּאֶסֶךָ, מִמֶּלֶךְ. {ס} **23** For rebellion is as the sin of witchcraft, and stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the LORD, He hath also rejected thee from being king.' {S}
- כד** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל חֲטָאתִי, כִּי-עֲבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דִּבְרֵיךָ: כִּי נִרְאִיתִי אֶת-הָעָם, וַאֲשָׁמַע בְּקוֹלָם. **24** And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.
- כה** וְעַתָּה, שָׂא נָא אֶת-חַטָּאתִי; וְשׁוּב עִמָּי, וְאַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה. **25** Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the LORD.'
- כו** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל, לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ: כִּי מָאַסְתָּה, אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה, וַיִּמָּאֶסֶךָ יְהוָה מִהְיוֹת מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. **26** And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the LORD, and the LORD hath rejected thee from being king over Israel.'

טו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, לְהָשִׁיב אֶל-מָרְדֳּכָי. **15** Then Esther bade them return answer unto Mordecai:

טז וְלֵךְ כָּנוּס אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשָׁן, וְצוּמוּ עָלַי וְעַל-תַּאֲכָלוֹ וְעַל-תַּשְׁתּוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם--גַּם-אֲנִי וְנַעֲרָתִי, אֲצוּם כֵּן; וַיָּבֹכּוּ אֲבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כַדָּת, וְכִאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי, אֲבַדְתִּי.

16 'Go, gather together all the Jews that are present in Shushan, and fast ye for me, and neither eat nor drink three days, night or day; I also and my maidens will fast in like manner; and so will I go in unto the king, which is not according to the law; and if I perish, I perish.'

יז וַיַּעֲבֹר, מֶרְדֳּכָי; וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר.

17 So Mordecai went his way, and did according to all that Esther had commanded him.

א וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַתִּלְבַּשׂ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית-הַמֶּלֶךְ; הַפְּנִימִית, נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ; וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ, בְּבֵית הַמַּלְכוּת, נֹכַח, פֶּתַח הַבַּיִת.

1 Now it came to pass on the third day, that Esther put on her royal apparel, and stood in the inner court of the king's house, over against the king's house; and the king sat upon his royal throne in the royal house, over against the entrance of the house.

מגילה יד:

אסתר דכתיב (אסתר ה) ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות בגדי מלכות מיבעי ליה אלא שלבשתה רוח הקדש כתיב הכא ותלבש וכתוב התם (דברי הימים א יב) ורוח לבשה את עמשי וגו'

תהלים כ"ב

א לַמְנַצֵּחַ, עַל-אַיֶּלֶת הַשָּׁחַר; מִזְמוֹר לְדָוִד.

1 For the Leader; upon Aijeleth ha-Shahar. A Psalm of David.

ב אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי, לָמָּה עָזַבְתָּנִי; רְחוּק מִיִּשְׁוּעָתִי, דְּבָרִי שָׁאַגְתִּי.

2 My God, my God, why hast Thou forsaken me, and art far from my help at the words of my cry?

ג אֱלֹהֵי--אֶקְרָא יוֹמָם, וְלֹא תַעֲנֶנּוּ; וְלַיְלָה, וְלֹא-דַמְיָה לִי.

3 O my God, I call by day, but Thou answerest not; and at night, and there is no surcease for me.

ד וְאַתָּה קָדוֹשׁ-- יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

4 Yet Thou art holy, O Thou that art enthroned upon the praises of Israel.

ה בְּךָ, בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ; בָּטְחוּ, וַתִּפְלְטֵמוֹ.

5 In Thee did our fathers trust; they trusted, and Thou didst deliver them.

ו אֶלֶיךָ זָעְקוּ וַנִּמְלָטוּ; בְּךָ בָּטְחוּ וְלֹא-בוֹשׁוּ.

6 Unto Thee they cried, and escaped; in Thee did they trust, and were not ashamed.

מגילה ד.

ואריב"ל חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר (תהילים כב) אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי

מדרש שוכר טוב כב:טז

אלי אלי למה עזבתני. אלי בים סוף, אלי בסיני. **למה עזבתני.** למה נשתנו עלי סדרו של עולם, וסדרון של אמהות, ומה אמנו שרה על ידי שנשבית אל פרעה לילה אחת, לקה הוא וכל ביתו, שנאמר וינגע ה' את פרעה [נגעים גדולים ואת ביתו] (בראשית יב יז), אני שאני נתונה בתוך חיקו של אותו רשע כל השנים הללו, אין אתה עושה עמי נסים

כ אין אֶסְתֵּר, מִגֵּדֶת מוֹלֶדֶתָּהּ וְאֶת-עַמָּהּ, כְּאִשֶּׁר צִוָּה עָלֶיהָ, מֶרְדֵּכַי; וְאֶת-מֵאֲמָר מֶרְדֵּכַי אֶסְתֵּר עָשָׂה, כְּאִשֶּׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אִתּוֹ. {ס} **20** Esther had not yet made known her kindred nor her people; as Mordecai had charged her; for Esther did the commandment of Mordecai, like as when she was brought up with him-- {S}

כט וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּת-אֲבִיחַיִל, וּמֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי--אֶת-כָּל-תִּקְוָהּ: לְקַיֵּם, אֶת אֲגֻרַת הַפָּרִים הַזֹּאת--הַשְּׁנִיית. **29** Then Esther the queen, the daughter of Abihail, and Mordecai the Jew, wrote down all the acts of power, to confirm this second letter of Purim.

ל וַיִּשְׁלַח סָפָרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים, אֶל-שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה--מַלְכוּת, אַחֲשֻׁרָשׁ: דְּבָרֵי שְׁלוֹם, וְאֱמֶת. **30** And he sent letters unto all the Jews, to the hundred twenty and seven provinces of the kingdom of Ahasuerus, with words of peace and truth,

לא לְקַיֵּם אֶת-יָמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם, כְּאִשֶּׁר קִים עֲלֵיהֶם מֶרְדֵּכַי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְכְאִשֶּׁר קִיְּמוּ עַל-נַפְשָׁם, וְעַל-זָרְעָם: דְּבָרֵי חֲצוּמוֹת, וְזַעֲקָתָם. **31** to confirm these days of Purim in their appointed times, according as Mordecai the Jew and Esther the queen had enjoined them, and as they had ordained for themselves and for their seed, the matters of the fastings and their cry.

לב וּמֵאֲמָר אֶסְתֵּר--קִים, דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה; וַנִּכְתֹּב, בְּסֵפֶר. {ס} **32** And the commandment of Esther confirmed these matters of Purim; and it was written in the book. {S}

ומאמר אסתר קיים וגו' – אסתר בקשה מאת חכמי הדור לקבוע ולכתוב ספר זה עם שאר הכתובים, וזה ונכתב בספר.

מגילה ז.

אמר רב שמואל בר יהודה שלחה להם אסתר לחכמים קבועי לדורות שלחו לה קנאה את מעוררת עלינו לבין האומות שלחה להם כבר כתובה אני על דברי הימים למלכי מדי ופרס.